

ο Κάφκα και η Κούκλα

μετάφραση
Αργυρώ Πιπίνη

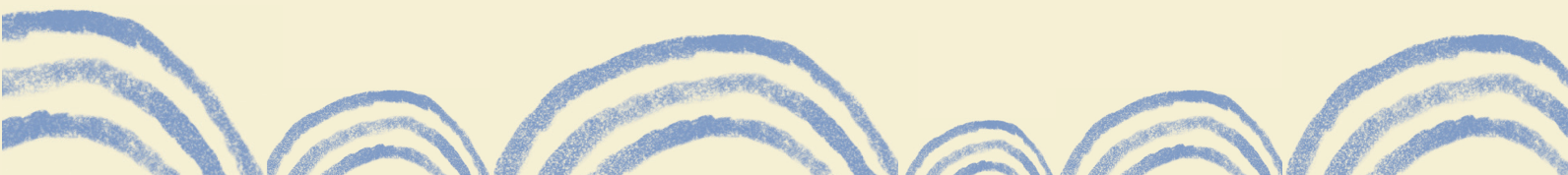

LARISSA THEULE

REBECCA GREEN

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα συναντούσα
το όνομα «Κάφκα» σ' ένα παιδικό βιβλίο,
ένα εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο, το οποίο
μιλάει για την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού
που έχασε την κούκλα του, τη Σούψι.
Δεν ξέρουμε αν αυτή η ιστορία είναι αληθινή
– έτσι λένε. Δεν έχει όμως καμία σημασία,
γιατί είναι μια ιστορία όμορφα ειπωμένη και
εικονογραφημένη. Και μας δείχνει τη δύναμη
που έχουν οι ιστορίες να αλλάζουν ζωές.
Εσείς διαλέγετε αν θα την πιστέψετε.
Αλλά διαβάστε την και απολαύστε την.

Αργυρώ Πιπίνη

Μια φθινοπωρινή μέρα ο συγγραφέας Φραντς Κάφκα και η Ντόρα Ντιαμάντ έκαναν περίπατο σ' ένα πάρκο στο Βερολίνο. Ο Κάφκα κρατούσε ένα καλάθι γεμάτο πατάτες κι ένα μπουκάλι γάλα. Φορούσε όπως πάντα το καπέλο του και περπατούσε βυθισμένος στις σκέψεις του. Τον απασχολούσαν δύο πράγματα: μια ιστορία που πάλευε να ολοκληρώσει και το μεσημεριανό φαγητό.

Βάδιζε στα Ξερά φύλλα, έστρωνε τον γιακά
του πουκαμίσου του και σταματούσε πότε πότε
για να βήξει στο μαντίλι του.

Και τότε, λίγο πιο πέρα, είδε ένα κοριτσάκι να κλαίει.

«Προς τι τόσα δάκρυα;» τη ρώτησε ο Κάφκα.
«Χάθηκε η κούκλα μου», είπε το κορίτσι.
«Κατάλαβα», είπε ο Κάφκα. «Πώς τη λένε;»
«Σούψι».
«Κι εσένα;»
«Γιρμα».

Ο Κάφκα κούνησε το κεφάλι του.
«Μάλιστα. Η Σούτσι σου δεν
χάθηκε, αλλά ταξιδεύει.
οι κούκλες αγαπάνε
τα ταξίδια. Σου έγραψε
ένα γράμμα».
Η Ίρμα τον κοίταξε
συνοφρυωμένη.
«Και πού είναι
το γράμμα;»

«Στο σπίτι, στην τσέπη του παλτού μου», είπε ο Κάφκα.
«Είμαι εθελοντής ταχυδρόμος, βλέπεις. Θα σου φέρω το γράμμα
αύριο. Γιατί τώρα πάω να φάω μεσημεριανό».
Η Ίρμα συνοφρυώθηκε ακόμα πιο πολύ.
«Πατάτες, αν θέλεις να ξέρεις».
Την επόμενη μέρα η Ίρμα
τον περίμενε.

Ο Κάφκα της έδωσε το γράμμα.

23η Οκτωβρίου 1923

Αγαπημένη μου Έρμα, ευγγνώμη που δεν σε αποχαιρέτησα. Δεν πρόλαβα. Περνούσε ένα ποδήλατο, το καλάδι του ήταν άδειο, και δεν πρόλαβα να εκκεφτώ – απλώς πήδησα μέσα. Πάντα μου άρεσαν οι περιπέτειες, όπως ξέρεις. Μη μου θυμώσεις, σε παρακαλώ.

Ταξιδεύω με ένα τρένο. Θα πάω να κάνω πεζοπορία. Ο αέρας εδώ πάνω μυρίζει σαν εκείνα τα λουλούδια που ποτέ δεν έμαδα το όνομά τους, εκείνα που αρέσουν τόσο πολύ στη μητέρα σου.

Σ' έχω πάντα στην καρδιά μου,
Σούππει

«Λοιπόν;» είπε ο Κάφκα.

«Πάει για πεζοπορία».

Ο Κάφκα κούνησε το κεφάλι. «Είναι ωραία αυτή η εποχή του χρόνου για πεζοπορία. Θα σου Ξαναγράψει, φυσικά. Όσοι ζουν περιπέτειες θέλουν να μιλάνε γι' αυτές».

24η Οκτωβρίου 1923
'Γεμα, έκανα πεζοπορία κι έφτασα
στην κορυφή! Και τώρα που σου
γράφω, βλέπω τον ήλιο να
ανατέλλει πάνω από ένα σύννεφο.
Ο κόσμος παίρνει ένα απαλό μοβ
χρώμα, που δεν είναι το αγαπημένο
μου χρώμα, αλλά όταν ο κόσμος
ντύνεται μ' αυτό, νομίζω πως
είναι μια χαρά.
Σ' έχω πάντα στην καρδιά μου,
Σούτσι

«Λοιπόν;» είπε ο Κάφκα.
«Έκανε πεζοπορία κι έφτασε μέχρι
την κορυφή»
«Μπράβο!»

